

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας

Πανοσιολογιότατε εκπρόσωπε του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου

.....

Σας καλωσορίζω στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, στο μεγαλύτερο και αρχαιότερο τεχνολογικό ίδρυμα της χώρας. Σας καλωσορίζω, στο ιστορικό μας συγκρότημα, στον ιερό τόπο του Πολυτεχνείου που στη συνείδηση όλης της κοινωνίας έχει συνδεθεί με τους αγώνες του λαού μας για δημοκρατία και ελευθερία. Σας καλωσορίζω στο μεγαλοπρεπές κτίριο Αβέρωφ και στην επιβλητική αίθουσα που φέρει το όνομα του Λύσανδρου Καυταντζόγου, του ιδιοφυούς αρχιτέκτονα και Διευθυντή του Πολυτεχνείου που δημιούργησε το ιστορικό συγκρότημα, κοσμώντας το με τα μοναδικά, νεοκλασικά, αρχιτεκτονήματά του. Σας καλωσορίζω τέλος στους χώρους όπου υλοποιήθηκε το κοινό όραμα των μεγάλων Μετσοβιτών ευεργετών μας να «κτιστεί εν λαμπρόν πολυτεχνείον». Το ίδρυμα το οποίο έμελλε να κυριαρχήσει, διατηρώντας τα σκήπτρα της τεχνικής εκπαίδευσης στην πατρίδα μας.

Η λέξη «Πολυτεχνείο» έχει εμπεδωθεί στέρεα στην επίγνωση όλων μας ως μονοσήμαντα αντιστοιχιζόμενη με το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Το ίδρυμα της ακαδημαϊκής αριστείας, της τεχνολογικής καινοτομίας, της πρωτοπόρου έρευνας και των πανανθρώπινων ιδανικών της κοινωνικής προσφοράς. Το ίδρυμα της επιστήμης, της εκπαίδευσης και της μάθησης, στους κόλπους του οποίου έχουν γαλουχηθεί επιστημονικά γενιές μηχανικών οι οποίοι συνέδραμαν καθοριστικά στην κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη του τόπου και συνεισέφεραν καταλυτικά στην οικοδόμηση και μεγέθυνση των υποδομών της χώρας.

Και πως, άλλωστε, θα μπορούσε να είναι διαφορετικά δεδομένου ότι έως το 1955, 118 χρόνια από την ίδρυσή του, το Πολυτεχνείο της Ελλάδας, το θεσμικά προσδιοριζόμενο ως κτήμα του έθνους, ήταν το μοναδικό πανεπιστήμιο στη χώρα επιφορτιζόμενο με την εκπαίδευση μηχανικών. Η ιστορία του ιδρύματός μας, διατρέχει, σχεδόν, το χρονικό διάστημα της ύπαρξης του νέου ελληνικού κράτους. Υπάρχει εδώ και 190 χρόνια. Και θα υπάρχει για άλλα τόσα κι ακόμη περισσότερα, αναλαμβάνοντας πάντοτε το ευγενές άχθος για την εκπαίδευση των νέων αυτής της χώρας συνεισφέροντας κατ' αυτόν τον τρόπο στο μέλλον του τόπου.

Εμείς, τα μέλη της μεγάλης Πολυτεχνειακής μας οικογένειας, είμαστε ευγνώμονες στην κοινωνία και την πολιτεία για την εμπιστοσύνη που δείχνουν στο ίδρυμα και τους ανθρώπους του. Είμαστε περήφανοι για τους 70.000, καταγεγραμμένους από το 1890, αποφοίτους μας, τα επιτεύγματα και τις επιτυχίες τους. Άλλωστε η πλατιά πλειοψηφία των τεχνολογικών εξελίξεων στη χώρα είχε ως λίκνο το πανεπιστήμιο που συμβολικά τούτος εδώ ο χώρος αντιπροσωπεύει.

Είμαστε περήφανοι για τους φοιτητές μας και παραμένουμε προσηλωμένοι στην ιστορία και την παράδοσή μας, πατώντας στέρεα στους ισχυρούς ώμους εμβληματικών προσωπικοτήτων που επιτέλεσαν τιτάνιο ακαδημαϊκό έργο. Βαδίζουμε στα χνάρια των δασκάλων μας και των δασκάλων των δασκάλων μας.

Η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη σε έναν εκ των σημαντικότερων. Σήμερα είναι ημέρα διπλής γιορτής για το Πολυτεχνείο. Υποδεχόμαστε στους χώρους του, μετά από χρόνο, το διάστημα του οποίου χάνεται στα βάθη της λήθης, τον πρώτο πολίτη της χώρας. Και αποδίδουμε με ταπεινότητα και άμετρο σεβασμό την προσήκουσα τιμή σε ένα εξέχον μέλος της κοινότητάς μας. Τον Ομότιμο Καθηγητή της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, Θεοδόση Τάσιο.

Ο Θεοδόσης Τάσιος έχει δεχθεί πληθώρα τιμητικών διακρίσεων στη μακρά πορεία του και σήμερα είναι η σειρά του Ιδρύματος στο οποίο μεγαλούργησε και υπηρετεί για σχεδόν 80 χρόνια να υποκλιθεί στην προσωπικότητα, τη συνεισφορά και τα επιτεύγματά του. Η ακαδημαϊκή διαδρομή του μακρά και το έργο του επιβλητικό. Εισήχθη στο Πολυτεχνείο το 1948. Αναγορεύτηκε διδάκτωρ το 1958 και τακτικός καθηγητής το 1969. Θεράπευσε πληθώρα αντικειμένων της επιστήμης του Πολιτικού Μηχανικού, όπως έρευνα σκυροδέματος, εδαφομηχανική και θεμελιώσεις, μηχανική της τοιχοποιίας, σεισμική συμπεριφορά κτιρίων και γεφυροποιία. Συνέβαλε καθοριστικά με την παρουσία του, την προσωπικότητά του και το έργο του, στη διαμόρφωση του σύγχρονου Πολυτεχνείου. Κι ως μην υπάρχει καμία αμφιβολία: το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο μεγαλουργεί και θα συνεχίσει με συνέπεια τη δημιουργική του πορεία διότι βασίζεται στην παράδοση, το έργο και την ιστορία που μας κληροδότησαν ακαδημαϊκοί τιτάνες όπως ο Θεοδόσης Τάσιος.

Πνεύμα οξύ, σκέψη διαυγής, κρυστάλλινη. Άνθρωπος ευγενής, προσηνής, ευπροσήγορος. Σε κερδίζει με τις πρώτες του λέξεις. Γλωσσοτέκτονας και συνάμα άριστος χρήστης της γλώσσας, στον βαθμό που κατόπιν αναζητάς στο λεξικό το νόημα των λέξεων που χρησιμοποιεί με τόσο μεγάλη άνεση. Προσωπικότητα πολυσχιδής, με έργο ογκώδες το οποίο συνεχίζει ακάματα και με ενάργεια. Το πρόσφατο έργο του «Αρχαία Ελληνική Στρατιωτική Τεχνολογία» αποτελεί την επιτομή των τεχνουργημάτων, μεθόδων και διαδικασιών που χρησιμοποιούσαν οι πρόγονοί μας στον πόλεμο, τα οποία περιγράφει, 2.5 χιλιετίες μετά, με εντυπωσιακά επιμελή λεπτομέρεια, την οποία θα ζήλευαν ακόμη κι οι ιστορικοί των αρχαίων χρόνων.

Ο Θεοδόσης Τάσιος, διαθέτει αναρίθμητα χαρίσματα τα οποία στη διαδρομή του χρησιμοποίησε αναζητώντας το κοινό καλό, και όπως ο ίδιος εξηγεί, «τη συνισταμένη του ατομικού ήθους». Το εντυπωσιακότερο όμως όλων είναι ότι αυτή η δημιουργικά ανήσυχη προσωπικότητα με την ακατάβλητη γνωσιολογική αναζήτηση, συνδυάζει με απίστευτη αρμονία τον ψυχρό ορθολογισμό του μηχανικού με την ψυχική ευαισθησία του φιλοσόφου. Ο Θεοδόσης Τάσιος, δεν είναι απλά ένας επιστήμονας, που καλύπτει κατά τη διάρκεια της

σταδιοδρομίας του, μονοσήμαντα ένα αντικείμενο. Ο Θεοδόσης Τάσιος είναι ένας ευφυής στοχαστής, πολυμαθής και ευρυμαθής, που με τη σκέψη και το έργο του επηρέασε καταλυτικά τη σύγχρονη Ελληνική διανόηση.

Η διάνοιά του δεν παρέμεινε δεσμευμένη και προσηλωμένη σε στενά περιθώρια. Με την ίδια ευκολία που σχεδίαζε γέφυρες, μπορούσε να εντρυφήσει σε ανθρωποκεντρικά αντικείμενα των οποίων ουκ έστιν αριθμός: γλωσσολογία, ιστορία, κοινωνιολογία, φιλοσοφία, ηθοποιεία, μουσική και τέχνες, πολιτειολογία, καθιστώντας τον ένα σύγχρονο homo universalis.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας

Έμπλεος συγκίνησης και ενθουσιασμού, σας καλώ στο βήμα. Καλώ στο βήμα τον πρώτο πολίτη της χώρας, ώστε η απόδοση τιμής στον Θεοδόση Τάσιο, τον αεικίνητο εργάτη της επιστήμης, τον εμπνευσμένο δάσκαλο, τον πολυμαθή ακαδημαϊκό, τον δικό μας Πολυτεχνίτη, να λάβει τα χαρακτηριστικά που αρμόζουν σε έναν Μεγάλο Έλληνα.